

کچا من یا خوشتقی

نقشہ: عدلی تہناوی
وہر گئیران: رزگاری صالحی

کچا من
یا خوشتقی

پهرتوک: کچا من یا خوشتقی

نقیسہر: عہلی تہنتاوی

وہرگیران: رزگاری صالحی

قہباری پھرتوکی: ۱۰ * ۱۵

تیراژ: () دانہ

ژمارا سپاردنی: ()

کیا من یا خوشنقی

وہر گیڑان: رزگاری صالھی

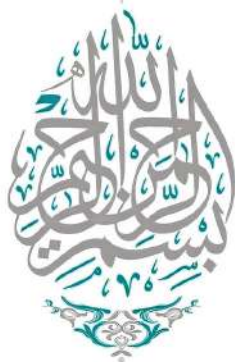
دياريه:

❁ بو وي بابيٰ نه ز وينه كريم و ويٰ ده يكا نه ز رهنګ كريم.

❁ بو ويٰ کچا نه ښت هره روز شه مالکا ده ستیٰ گه نه جھ کیٰ بیت.

❁ بو وان خویشکین نه م شانازیٰ ب رهوشت به رزییا وان دبه ين.

پیشہ کی

ب ناڻي خودايي دلوفاني پر دلوفانکار، سلاڻ و سهلام ل سهر
پيغه مبهري نازدار بن، خوانده قانا/ي هيڙا نوڪه نومه تا ئيسلامي
رووي ب رووي دوو دهر د و نه ساخيڻ ڪوڙهڪ و ب مه ترسي يه،
دهري (شوبوهات) شك و گومان و دهري (شههواتان) هز و
دلچونان، هندي دهري ٽيڪي يه خراپتره و زيانا وي پتره، بهلي
هيدي هيدي و لاوازتره ڙ دهري دووي، ڙ بهرڪو ههمي ڪهس
نه ساخ نابن ب دهري شوبوهاتان و زوي ب زوي نا وه رگرن، لي
هر گه نجه ڪي دهري هز و دلچونين حهرام گه هشتبتي ئيلا يي
گرتي، ڦيجا هندهڪ زوي بهر دهن و هندهڪان دگريت ههتا
دڪوڙيت، دهري ڪي بلهز و بي دهن گه، هر ڙ بهر هندي ڙي مه ڙ
دهري شههواتان دهسپيڪر ب ناڻي (ڪچا من يا خوشقي) ڪو
چهند ناموز گاريڻ ب مفانه. نقيسهري ب شيوه ڪي ڪورت و

پوخت به حس کریه کو پاراستنا کچانه ژ پینگاڤین دهسپیکئی یین
 فی کاری حه رام و کریت، گهله ک کویر دناف دا نه چوییه ژ بهر کو
 ده رگه هی خرابیی و ریکا خو پاراستنی ژ وی ده رگه هی یا به حس
 کری فیجا نه گه ر پشت ده رگه هی نه که فی تو ناکه فییه دناف ده ریا یا
 خرابیین هه ز و دلچونان دا، و دی هییه پاراستن. ^(۱)

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ
 رُوحِنَا وَجَعَلْنَهَا وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

کچا من یا خوشتقی

ئەز زەلامە کى ب تەمەنم، و يى بەرەف پىنجى سالىيە دچم، و ئەز
يى ژ گەنجاتىي دەرکەفتيم و من خاترا خو يا ژ خەون و حەز و
هيشى و (وەهمين) گەنجاتىي خواستى و من بەرەف بيا بانا پيراتىي
يا دايە رى ... پاشى ئەز يى دناف وەلاتان دا گەرياييم، و تىکەلى
خەلکى بوييم، و من شيرەت و پەند و وانە يين ژ ژيانى وەرگرتين.
فياجا ژ من گوھ ل پەيقي راست و بى تيشکل ببە ل دويش تەمەن
و تاقىکرنين من، (پەيشەکە) ژبلى من تە ژ چ کەسان گوھ لى
نايت.

کچا من یا خوشتقی

مه نقیسا و گازیکر و هاوارکر و داخوازکر بو راست و دروستکرنا
رهوشتی بو هندی کو رهوشت بی ژ دهست دهرکهفتی و نهھیلانا
فہسادی و بنبرکرنا حز و دلچونین حہرام. هہتا سہری پینوسین
مه ژی نہمین (مه هند نقیسی)، مه هند هاوارکر هہتا دہنگی مه
کہفتی. و مه چ دروست نہکر، هہتا رهوشتہک بتی ژی ب مه
نہہاتہ چارہسہرکرن، بہلکو ہندی دہیت بی رهوشتی زیڈہتر و
زیڈہتر دبیت، سفوری وسہربہردانا ئافرہتی زیڈہتر دبیت و
سنورین وی بہرفرہتر دبن و تیژتر ژ وہلاتہکی دچیت بو
وہلاتہکی دی، هہتا چ وہلاتین ئیسلامی نہمین ئەف دہردی پیس
نہگرتبیت، هہتا ئەو ئافرہتین ل شامی (و باژیر و وہلاتین دی یین
ئیسلامی) کو شہرم و دہمہن پاقری ژ وان دکہفت ژ خو
داپوشینی، نوکہ دی بینی کو دسفور و مل رويس سینگ بہرداری

نه، ئەم سەر نه كهفتين د هاوار كرنين خو دا و باوه رنا كه م سهر بكه شين،
 تو دزانی بوچی؟ چونكى ههتا ئەفروكه ژى دهر گههئى چاره سهريئ
 مهئى بهرزه كرى، و ئەم ريكا وئى نزانن، دهر گههئى چاره سهريئ يئ
 ل پيشيا ته كچا من، و كليلا وئى ژى ههري يا ددهستين ههوه دا، فيجا
 ئەگەر ته باوهري ب هه بونا وئى دهر گههئى هه بو و بو ته دياربو و ته
 هه ولدان كو فه كهئى و بچيه د ژوور فه حالئ رهوشتي ب جاره كئى
 دئ هئته گوهورين و دئ چاره سهر بيت. راسته كو زه لامين
 ده همه نپيسن پينگا فا ئيكي د هافيزن د ريكا گونه ئى دا، چ جار ان
 ئافره ت پينگا فا ئيكي نا هافيزت، لئ ئەگەر تو يا ئاماده نه بى و خو
 نيشا نه دهئى و ريكي نه دهئى و خو پيشكيشى وئى نه كهئى چ جار ان
 نه شيت وئى پينگا فئى ب هافيزت، و ئەگەر تو سست نه بى ئەو چ
 جار ان نه وئريت. لئ ل ده مئى تو ب دهستين خو دهر گههئى شه ره ف
 و ناميسئ بو فه ده كهئى و دبئزه دزيكه رى: فهرمو! ئەگەر پاشى ئەو
 هات و هه تكا ته دزى و هه تكا ته بر فيجا هينگئى دئ زانى و دئ
 قيژيان فه دهئى و دئ هاوار كهئى: گه لى خه لكئى بو خاترا خودئى
 بگه هه نه من، ده همه نا من هاته دزين.

کچا من یا خوششتقی

خوزی ته زانیا کو هندهک زهلام گورگن و توژی پهزه کا دوینگ
روینی (بهزی)! ل وی دهمی دا زانی کا چهند پهز خو ژ گورگی و
کومین گورگان د پاریزن، توژی ب وی شیوهیی دا خو ژ زهلامین
گورگ پاریزی و قورتالبی. خوزی ته زانیا کو زهلام دزن و
شهره فبرن (نانکو شهرهف و نامیسا خه لکی دهن)، ل وی دهمی تو
ژی دا مالا خو ژ دزیکه ران پاریزی.

ئه گهر گورگان بتنی گوشت ژ پهزان دقیت، فیجا بزانه زهلامان یا ژ
گوشتی گرانتر و گرنکتر ژ ته دقیت ... بهاترین تشت ژ ته دقین،
شهرهف و نامیس و دههمه نا ته یه!! ئه وهتکا گرانی و سڅاکتیا ته
پیڅه گریډایی، ئه وه شهرهفا دناف خه لکی دا شانازی پی دبهیی،
هزار جار ان ب ئیشتره ژ هندی کو گورگ بکه فیه د کوته نه کا
پهزی دا، ئه وه شهرهفا ژ مرنا وهلا ته کی بوته گرانتر، کچا من ل دهمی

گه نجه ک ئافره ته کى دبى نیت د هزرا خو دا وى ئافره تى رويس
 دکه ت و ب رويسى دئى نیه بهر چاڤىن خو و خه یال دکه ت ههر
 وه کى یا بى جل و بهر گه. ئەز بوته سویند دخوم باوهر ژ من بکه،
 ههر تشته کى دبى ژم راستیه، باوهر ژ وى گهنجى نه که ئه وى
 دبى ژیت: ئەز ژ بهر رهوشت بلندی و سهنگینیا ته هه شته دکهم.
 په یفا هه شته دکهم یا کرینه داڤ و هزاران که وین وه کى ته نیچیر
 دکهن، ئاخ کچا من یا خوشتشی! خوزى ئەو گهنجى کو به حسی
 هه ژیکرنا ته دکه ت ل ده مى دگهل کومه کا ههرزه کارىن وه کى خو د
 روینیت به حسی هه وه کچان نه کربان، ئە گهر ته گوهل وان ببیت،
 دى زانى گرنژینا ههرزه کاران بو ته ده رده کى گهلک گرانه و ته چ
 جاران ب گرنژینى بهرسقا وان نه ددا، ئه رى تو دزانی ل ده مى په یقان
 بو ته جوان دکه ت و گرنژینى دکه ته دناڤ گهرم و گورا ئاخفتنى دا
 چ مه بهست پى هه یه؟ ئه رى تو دزانی ئەو پيشه کیه که بو ئارمانجه کا
 پیس؟ تو دزانی پيشه کیه بو له هوه و خوشیا چهند چرکه و
 خوله کان یان ده مژمیره کى، پاشى دى ته ژبیر که ت و هیدى هیدى
 دى خو ژ ته دویر که ت دا کو به چیت ل کچه کا دى یا هه ژار

بگهریت و ههتكا وى ژى بريندار بكهت، بهلى دى چیت ههروهكى
 نه بايه كى لىدابیت و نه بارانه كى تهر كربت، دى چیت و تو بتنى
 دى مینى، بهلى مانهك چاوا ب دووگيان و دل غهمناك و سهرشورا د
 ناف كومه لگهههكا بى وژدان دا، دى كهفیه دبن بارائین
 نه فرهتلیكرن و پاشقه برنى دا، و بو ههرزه كارى دههمه نیس ژى دى
 هیته گوتن كو گهنج بو كهفته د خهله تى دا و توبه كر (ههروهكى
 چ چینه بویى)، ئه رى ما چ چیبویه؟ گهنجى مه یى ههرزه كار و
 خوینگهرمه و خهله تیه كا كرى و یى ل خو زفرى! بهلى ئه و كچه
 ههسكه یى پارچه پارچه بكهن!! ب وى شیویه كومه لگهه دى ته
 بتنى ب تاوانبار دانیت و چ جار ان ل ته نابورن. بهلى ئه گهر د ريكى
 دا ته رووی خولى گرژ و خاف كر و ته چاڤین خولى زیق كر،
 دى چاوا ویریت سهكه ته ته، نهویریت ... خو ئه گهر زیده تر
 دههمه نیس بیت و ڤا ههتكا ته بهت، ب دهستی نیشانهك یان
 لښینهك كر، ل وى دهمی تو ژى دوو تقان ب دیارى بدی و كته كا
 پىلاڤى دانا سهرى وى ل وى دهمی دى زانى كو ههر ریبواره كى ل
 سهروان جادان ههمی پشته فانی ته نه، ب ڤى چهندى دى شیره كى

پیلایی بو خو دروست کهیی و دی نیشانه کا بڅه ل سهر سینگې خو
 بهرامبر هر سهر بهردایه کی دانی، و نه گهر هات و نه و کهسه کی
 باشیت و یی توبه کری بیت و ژ خودی ترس بیت، دی ب
 شیوه کی حلال داخوای ژ ته کهت و دی هیئت و داخوای
 ههژینی کهت (نه ب نیشان و لقینین ل سهر جادی)!

و نه گهر کچ خودانا چهند سامان و مالی بیت و یا دهوله مهند و ب
 نافودهنگ بیت، هیفی و تومیدین خو یین مهزن و کهیفخوشی
 نابینیت ئیلا دشویکرنی دا نه بیت، د هندی دا کو بیته دهیکه کا
 باش و خاتینا مالا خو، ژ بلی هندی کو نه کته رین هولیودی و
 سترانیژ یین کچان سهر دابه ن ب وی وینه و وهما خاپینوک. نه ز
 دوو نافرمتین هونه رمه ند د نیاسم، ئیک ژ وان خه لکا مسری بوو و یا
 دووی خه لکا شامی بوو، گه له ک مال و بهر هه مین نه ده بی و
 نافودهنگیه کا باش ل خو کوم کربون، به لی ده رگه هی شویکرنی
 ل خو گر تینه، و میشکی خو ژ ده ست دان، و من ل شهر می نه دهن
 ده ربه یی گو تنه نا فین وان، نه و ب نافودهنگن!

(باردو) ئیک ژوان هونه رمه ندانه یین گه نجاتیا خو هه می ب چیکرنا

فلمين خراب ٿه بڙاندي، پشتي ٽهو پيربوبي و جوانيا خو ڙ
 دهست دايي، ڀوڙه ڪي ڀوڙنامه ٿانه ڪي چاڇي ڪه ڦٽه ڪ د گهل ڪر، ڙ
 گوٽين وي بڙ ڦي ڀوڙنامه ٿاني گوٽين ٽه ٿه بوو، وي گوٽ:
 ((تشتي سهير ٽه وه ٽه وي خه لڪي هه ڙ من دڪر دهمي ٽه يا رويس
 نوڪه پشتي من ٽه ٿ ڪاره هيلاي بهران د من وه ردڪن! دهمي ٽه ڙ
 ٽه ڦرو فلمه ڪي خو يي بهري دبينم ٽه ڙ تف دڪمه خو و ٽه ڙ جيهاري
 دگرم، چهند ٽه ڙ نه ڪا بي بها بووم!)). ڦيجا هندي شويڪرنه
 پاراسيترين و ٽارامترين تشته بو ٽافره ٽي ٽه گهر خو بيته ٽه ندام
 په رله مان يان هه ٽا سهروڪ ڙي. و ٽهو ٽافره ٽا فاسق و بي ٽه دهب و
 ساويلڪه بيت ڪه سه ڪ هه ڦريني دگهل پيڪ نائينيت، هه ٽا ٽه وي
 سوزي بدته ٽافره ٽه ڪا باش و سهردا ڙي ببه ٽ ب هيجه ٽا پيڪينا
 هه ڦريني، دي هند راستي بيڙيت هه ٽا بڪه ڦيته داڻين وي و د
 سهردا ببه ٽ، پاش دي ڙي سسست و خاف بيت و دي هيلايت، و
 ٽه گهر ڦيا هه ڦريني پيڪ بينيت، دي دگهل ڪچه ڪا دههمهن پاڙو
 ب رهوش پيڪ بينيت، چونڪي ڪه سه ڪ رازي نابيت هه ڦالا ڙيانا
 وي و دهيڪا زاروڪين وي ٽافره ٽه ڪا بي رهوش بيت.

کچا من یا خوشتقی

زهلام چهندي بي شهرم و رهوشت کريْت بيت، نه گهر د بازارين
له زهتان دا نافرته کا نه رزان نه بينيت کو رازی بيت که رامه تا خو
بدانیه بن پيْت وی، و نه بیه یاری د دهستين وی دا، نه گهر کچه کا
نه رزان و بي تاگه نه بیت کو پشکداري دگهل بکهت و هه فزیني
دگهل پیک بينيت لسهر ديني بلیسی، ل ده می چ کچين ب فی
رهنگی ب دهست نه که فن نه چاره ل نافرته کی ب گه ريْت و بکهته
هه فزينا خول سهر دين و مه زهه بي مروقايه تی و ئیسلامي بیت.

فيجا شکاندنا بازاری خيزان و هه فزیني یا ددهستين هه وه دا،
نه گهر هنده ک نافرته ژ هه وه سفک و بي بها نه بن و (حه زين
زه لمان تير نه کهن ب حهرامي) بازاری هه فزیني نه د شکهست و
بازارين دههمه ن پیسی دروست نه دبوون. فيجا بوچی هوین
کارناکهن و خونا وهستين، بوچی نافرته تين دههمه نپاقرين هه وه

کار ناکهن و ریگری ل فی به لایی ناگرن (به لایا بی رهوشتی)؟

هوین پیشقه ترن و ب دهسته لاتدار ترن ژ مه بو چارمه سر کرنا فی
کیشی، ژبه رکو هوین (ئافرهت) بخو پتر دزمانی ئیک و دوو
دگهن، و ریکن تیگه هشتا ئیک و دوو پتر دزانن، ژبه رکو
که سهک نابیه قوربانی فی فساد و خرابیی ژبلی هه وه: کچین
دهمه نپاقر و دیندار!

دهمی مالین موسلمانان دا هنده ک کچ یین ههین یین د ته مه نی
هه ژینی دا و هه ژین ب دهست وان ناکه فن، ژبه رکو ته خا
گه نجان لجهی هه لالی (هه ژینی) هه رامی (دهمه نیسی) ب
دهست وان دکه فیت. فیچا کچا من یا خوشتی تو بهایی
دهیکایه تی بزانه! کومان ژخو دروست بکه ن ژ رهوشه نبیر و زانا و
ماموستایین قوتابخانی و قوتابیین زانکویی و هه فالان بو هندی دا
کول وان ئافرهتان بگه ری ئه وین ری ل بهر وان بهرزه بویی و ریکا
دروست یا خودایی خو بهرداین و وان بزقرینی و ژ خودی بترسینه
(بهحسی عه زابا خودی بکه) ئه گهر ژ خودی نه ترسن وانتی بگه هین
و ئه گهر تینه گهن بهحسی ژیواری و زمان حالی ئه فروکه بو وان

بکهن، و بیژه: هوین ژ نوی گه هشتیڼ جوانن ههر ژ بهر هندی یه
 نهو دلی خو دبه نه هه وه و ل دهو روبه ریڼ هه وه دزفرن، بهلی نه ری
 جوانی و گه نجاتیا هه وه دی مینیت؟ ما کهنگی د ژیاری دا تشته ک
 وه کی خو مایه هه تا گه نجاتی بو گه نجی و جوانی بو یڼ جوان
 بمینیت؟ پا تو چ دبیزی نه گهر هوین پیربون و رووی هه وه
 قورمچی کی دی گرنگی ب هه وه دت؟ و کی دی پرسیارا هه وه
 که ت؟ نه ری هوین دزانن کی دی گرنگی ب پیره ژنان دت و
 قه دری وی گری و بها راگری؟ کور و کچین وی و نه قین وی،
 نه کو په یقین گه نجاتی یڼ جوان و به ژن و بالا بلند و کهسه کی دی
 (نه وی هوین دزانن کا کی یه!)

نه ری نه ف خوشیا دم کورت ژ هه ژی فی نازاری یه؟ نه ری دی فی
 ده سپکی کری کو دوماهیا وی ب فی رهنگی بیت؟ فیجا هوین
 هه ولبدن خویشکین خو بیننه سهر ریکا راست، و نه گهر ههر
 نه هاتن و چاره سهر نه بو و ل خو نه زفرین، هوین خویشکین خو
 یڼ پاقر ژ نه ساخیا وان یا گه هدار بکهن و په ردا بی ناگه هیی ل سهر
 چاقین وان راکهن دا کو پیسه ریکا وان نه گرن. (۱)

(۱): ((ل بروكسل من پیره ژنهك ل سهر جادی دیت نه دشیاب دروستی خول سهر پیټ خو بگریټ. ریټکا دهر بازبونا ترومبیلان څه بو (ترافیکا کهسك) دڅیا ژ جادی دهر بازبیت، نیزیک بو ترومبیل ل پیره ژنی بدنه، کهسهك نه بو دهستی وی بگریټ، من گوته گهنجین دگل مه: بلا ټیک ژهوهه بچیت هاریکاریا وی بکته. څیجا هه فالهك دگل مه بو ماموستا ندیم ظبیان. نهو ل بروكسل د ژیت نه څه بهری چل سالانه، نهوی گوته من: نه ری تو دزانی روژه کی نه څه پیره ژنه شاهجوانا وهلاتی و فیتنا خه لکی بو، څیجا زه لاما نه هر تشته کی ددلی وان و بهریکین وان دادها څیته بهر پین وی بهلکو به ریخودانه کی یان دهست لیدانه کی ژ وی فایده بکهن، څیجا ل ده می گهنجاتیا وی و جوانیا وی چوبی و پیری چهنکی خو ب سهر وی دا کیشایی، تو نابینی کهسه کی دهستی وی گرتبیت!)).

کچا من یا خوشتقی

پیچ پیچه کراسین هه وه هاتنه کورت کرن و جلکی هه وه هاته
تهنگ کرن، نه گهر دروست هزرا خو تیدا بکهیی دی زانی چهند
پیلانه کا دویر ودریژه نهوان بو هه وه یا دارشتی دا کو هه وه ژقوناغا
خو پاراستنی فه گوهیزنه قوناغا سه ره بردان و بی ستارهیی،
مروقین باش ههست بقی ناکهن بتنی مروقین فاسق ههست پی
دکهن و پی کهیفخوش دهن، عهزیزا من عهزیزتر ژرینا من، خو ژ
روزنامه و گو فار و دهزگهه و سوشال میدیا یا ب نافی نازادی و
مافی ئافرهتی دویر بیخه ژبه رکو نه وهنده ک کراسان کهر دکهن ب
کیژ بهژنا کچا موسلمان ناهیت، لژیژ دروشمی مافی ئافرهتی
(نهوان نه قییت نازادیی بدهنه ته بهلکو نهوان دقیت ب نازادی
بگههنه ته!!).

نهز داخوازی ژ ته ناکهم د جاره کی و پینگا فه کی دا بزفری وه کی

ژنه کا موسلمانا سهر ده مې هه څالېن پېغه مبهري خودې (سلاڅين
خودې ل سهر بن) ژبه رکو نه ز دزانم پېنگاڅه کا نه ستمه، به لکو
داخوای ژ ته دکه م پېنگاڅ پېنگاڅ ل خو بزڅری بو کارين باش و
رهوشت بلندی و سهر فه رازی هره وه کی چاوا هوین پېنگاڅ
پېنگاڅ بهر هڅ خرابيڅه دچون، هوین يين گه هشتينه حاله کی
دیني ئیسلامي ژ ناسناما هه وه یا بي گونه هه، حاله که خو
مه سیحیان و مه جوسیان ژي نه څه نه کریه (گهورين ژ باشي بو
خرابي) حاله که خو گیانه وهران ژي نه کریه! (۱)

(۱): شهف یا رهش و تاریه و سپېده یا گهش و روونه، بهلې خودايي مه زن د گاهه کی دا
نهم ژ تاریاتي نه څه گوهاسستينه رونا هیي، به لکوشه فا دریژ دکه ته روژ و روژا دریژ دکه ته
شهف، څیجا تو هه ست ب څي گهوريني ناکه یی د چرکه میلی ده مژمیری دا (دې هزرکه یی
یاراوه ستیایی به)، به لکو پشته دوو ده مژمیران دې بیی میلی ده مژمیری یی لښیایی، څیجا
هره ب څي رهنګی دې بیی زاروک یی مه زنبوی و یی بویه گنج و ژ گهنجاتی بو
پیراتی، څیجا هوسا جيله ک بو جيله کی دی ده پته گهورين (هېدی هېدی))

کچا من یا خوشتقی

ئەگەر دلی دوو دیکلان ل سەر مریشکە کێ هەبو، هەر ئێک ل جەهێ
خو دی غیری راکەت کو ئەوی دی نیزیکی مریشکی بیت، و ل
سەر لیقین دەریایی ل ئەسکەندەریه و بەیروت و ... هتد هەندەک
زەلامین موسلمان یین هەین غیرەت وان ناگریت ل سەر هەقزینین
وان کو خەلکە کێ بیانی و نە مەحرەم تەماشەیی وان دکەن، نە بتنی
سەر و چاقین وان بەلکو هەمی لەشی وان د بی ستار و رويس و
سینگ بەردایی نە، هەمی تشت ژبلی ئەو جەهێ ئافرەتی کریت
دکەت و جوانیا ستارەیی د قەشیریت کو دەهەمەنە و تەمەتی دوو
تلان ژ سینگ د نخیفیت! د نادێ و ئاھەنگین شەفان دا ھەندەک
زەلامین موسلمان هەقزینین خو پیشکێشی کەسین بیانی دکەن دا
بو وان سەمایێ بکەن و دەمین خوش پیکشە ببورین و خو نیزیکی
ئێک دکەن (هەتا هەمی لەشی وان بزمینتە پیکشە) زەلامی وی ژێ

ل ويٿه راوهستيایي يه يان ژي ژنه کا کهسه کي دی يا ل بهر سينگي
وی! و کهسهک څي چهندي شهر مزار ناکهت (چنينه بو
پيشکه فتيخوازان!). و د زانکويين موسلمانان دا گهنجين موسلمان
د گهل کچين موسلمان يين رويس و بي ستاره د روينن و نه کهسهک
ژ بابين وان و نه ده يکين وان څي تشتي رت ناکهن و پاوانه کي بو
نادانن و چاڅين خود تقينن و خو ژي بي ټاگهه دکهن (چ پيسه
تابلويه که)، څي جا نمونين ب څي رهنگي گهله کن د روژه کي دا
چاره سر نابن و ناهيته پاڅرکرن بهلکو دڅيت بزقرنه ريکا راست
(کو ريکا خودي و ديني وي يه) ههر د وي ريکي را نهوا نه م تيدا
گه هشتينه خرابي، ژ ريکا ټازه لبوني بزقرنه ريکا مروڅبوني، نه گهر
سه حکه يي دي بيني ريکه کا دريژه، بهلي نهوي څي ريکا دريژ
نه بریت کو ژبلي وي چ ريکين دي نينن نهو چ جار ان ناگه هيته
راستي، څي جا نوکه دا دزايه تيا ټيکه ليا دناڅه را کور و کچان دا
بکهين دا بهره څو ستاره کرنې بچين، ل ده مي ديژين ستاره رامن
نهو نينه ب کراسه کي رهش ټيکا هند ژ خو چيکه يي تو ب خو ژي
خول بهر وي ديمه ني نه گري، مه به ستا مه ب ستاره کرنې نهوه کو

جلکي ته نه يي تنک و کورت و سهرنج راکيش بيت و نهوا
سهر و چاڦين وي نه داپوشي و نخافتي بن نه حهرامه (هندهک ژ
زانايان دبڙن سهر و چاڦ ژي دگهله)، لي نه گهر ب نخيفيت هيشتا
باشتره و نخافتن ل دهمي فيتني واجبه (ژ ترسا هندي کو بکه فيته د
فيتني دا)، ((نهو کچين ل زانکويان جلکين شهرعي ل بهر خو دکهن
بلا هزر نه کهن شهرمه بهلکو نهو يي نالايي ئيسلامي بلند دکهن و
جهي شانازيا نوم ته ئيسلامي نه و هيمايي ژياني نه ژبه رکو نهو يي
بين فرمانا خودي و پيغه مبهري وي سلاڦ لين جي به جي دکهن،
دي کچا من، خودي تيشکا زيرينا رونا هيمي بکه ته ددلين هه و هدا
چونکي نهو دزانن ژبه رچ نهو خو ستاره دکهن، دزانن کو جلکي
دهيکا مه موسلمانا عائشايي يه فيجا چاوا دي چاڦين وان ژ
نارمانجا وان کز و مهليل و سست بن؟)).

کچا من یا خوشتقی

پیٔتی ناکهت تو پیٔسوازا هه‌قاله‌کی (یان نیاسه‌کی نه مه‌حرم) یی
هه‌قزینی خو بکه‌یی و ئه‌و نه ل مال بیت، یان سلاف بکه‌یی ل
جهه‌کی لسه‌ر جاده‌کی، هه‌روه‌سا کچه‌ک بچیته ده‌ستی هه‌قاله‌کی
خو ل زانکویی، یان دگهل ئیک و دوو سو‌حه‌تان بکه‌ن و پیاسان
بکه‌ن ب درٔزاهیا ری‌کی، یان پی‌کفه ئه‌زمونه‌کی بخوینن، و
ژی‌ربکه‌ن کو خودایی مه‌زن دوو ره‌گه‌ز یین ئافران‌دین و ژ ئیک و
دوو د جودانه کو نیر و مینه، و مه‌یل و دلچونا وان بو ئیک و دوو
دجیت، فی‌جا نه وی و نه وی و نه خه‌لکی جیهانی هه‌می نه‌شین
دروست‌کریین خودایی مه‌زن بگوهورن، و هه‌ردوو ره‌گه‌زان وه‌کی
ئیک ب هه‌ژمیریت، و قی مه‌یلاتی دن‌اقه‌را وان دا ژیبه‌ت و
نه‌هیلیت. ئه‌وین بانگه‌شا یه‌کسانی و تیکه‌لیی دکه‌ن ب نا‌فی
شارستانی و پی‌شکه‌فتنی ئه‌و ژ دوو لایانه‌ره‌وان دکه‌ن: دره‌وان

دکهن ژبهړکو ئەوان چ نه‌فیت ژ فې ههمی بټنې ئەوا وان دقیت
ههست و دلچونین خو تژی بکهن، بارا خو ژ بهر یخودانین حه‌رام
وه‌رگرن لی ئەوان ئەو ویره‌کی نینه رووی ب رووی فې چهن‌دی بیژن
ژبه‌ر هندی ب ئاخفتین هوسا کراس دکهن ئەو ئاخفتین چ ل
پشت نه‌یی: پیشکه‌فتن، هونه‌ر، ژیارا زانکویی، وه‌رزش، ئازادی،
ماف، و گه‌له‌ک ئاخفتین دی یین بی بنه‌ما تو ه‌زردکه‌ی کو دی ته
که‌نه ستیر! و هه‌روه‌سا دره‌وان دکهن، ژبه‌رکو ئەو ئەوروپین باوه‌ری
بی هه‌ین و بو خو دکه‌نه قودوه و روگه‌ه و ریکا هیدایه‌تی، ئەو
باشی ل ده‌ف وان نینه ئەوا به‌ر سینگی خرابی بگ‌ریت، باشی ژ
ویژی نه‌هاتیه: ژ پاریس و له‌نده‌ن و به‌رلین و نیویورک، به‌لکو سه‌ما
و بی ستاره‌یی و تیکه‌لی ل زانکویان و خو رو‌یس کرن ل
یاریکه‌هان و و نادیان دا. و خرابی ژ فیره‌نه‌هاتیه: ژ زانکویا نه‌زه‌هر
ومزگه‌فتین ئیسلامی، به‌لکو شه‌ره‌ف و هیدایه‌ت و پا‌قژی و پا‌قژیا
دل و له‌شی یا هاتی. ل ئەوروپا و ئەمریکا هه‌ر وه‌کی مه‌خواندی و
مه‌دیتی ژ ئەوین چوینه ویژی کو گه‌له‌ک ژ خیزانان هه‌نه نه‌د رازینه
ل سه‌ر فې تیکه‌لی، ل پاریس (ل پاریس گه‌لی خه‌لکی) ریکی

نادهنه کچین خو دگهل گهنجان دهرکهفن یان سهحکهنه فلمه کی.
 رهوشت نزم دبیزن: تیکه لیا کچ و کوران خرابیا هز و دلچونان
 (شهوه تی) د شکینیت، و دیناتیا جنسی نهوال دهف نهفسا مروفی
 ههیی د فهورینیت، نه گهر ب تیر و تهسه لی بهرسقی بدهم دی دریز
 بیت، بتنی دی بیژم، تیکه لی د قوتابخانین روسیا دا، روسیا نهوا چ
 په یوهندی ب دینی فه نهیی و گوهداریا چ مهلا و شیخ و قهشه یان
 زی ناکهت، نه ری ما ژ بریارا خو لیقه نه بون ل دهمی خرابیا تیکه لی
 دیتین؟ به لی، لی تو چاقین خو ژ راستی دگری.

و نه مریکا، نه ری تو دزانی ل دهمی کیشین قوتابخانی دنقیسن،
 ئیکه مین کیش، کیشا دوو گیانبونی د زیده بونی دایه؟ ژ بهر هندی
 وانین جنسی ل قوتابخانین وان دهینه خواندن، نهو نزانن یین
 به نرینی ب ناگری دا دکهن، نهو کچین بی ناگهه زی هشیار دکهن،
 و ژ لایه کی دیفه هه بکین ریگری کرن ل دوو گیانی ددهنه قوتابین
 خو، ژنا غه ربی یا تی دینیته دهر کو مهسه له یا بوویه بازرگانی نه کو
 دانا مافان ((چ پیسه کاره، چ دوماهیکه کا خرابه)).

کچا من یا خوشتقی

کچا من خول سهر خانمبونى پوره رده بکه، د فى سهردهمى تزی
نه هامه تی دا تیگه هین نیرینه و میینه یین تیکه ل بوین، ژبه ر
به لاقبونا دهردى ره گز گوهورینى، ژبه ر به لاقبونا فان بیر و
باوه رین سه قهت و کوره یه ژ لایى که سین بناقوده نگفه وه ک
سترانیژ و وهرزشقان و سیاسه تمه داران، فى بى سهر و به ریى ههمى
زاروک و گهنج دبین، وه کی من بخو گوهد لی بویى زاروکه کى ۷
سالى دبیزته دهیکا خو: من دقیت ببه کچ، من نه قیت ئیدی کور
بم؟! و نمونه وه کی فى چيروکا دل ب ئیش د زیده بونى دانه،
دبیت کارتیکرن ل وان هاتبته کرن ب پیلین ئازادیا هه لبرارتنا
ره گه زى. د راستى دا ئەف ژيواری ئەفروکه ئەم تیدا دژین هوسا
دخوازیت کو کچ ل سهر خانمبون و میینه یی و کورى ژى ل سهر
زه لامبون و نیرینه یی بهینه پوره رده کرن، ئەفه فیترهت و پوره ردا

سروشتيه نهوا خودايي مه زن نه م ل سهر دروستكرين.

ل ده مي نه م به حسي مي نه يي و خانمبوني دكهين مه به ستا مه نه
لاوازا كه سايه تيا كچي يه، مه تيشك ئيخسته سهر كچي ژبه ركو
نهو جفاكي ئاڤا دكهن. مي نه يي تشته كه و لاوازا كه سايه تي
تشته كي ديه، جوانيا ئافره تي وه ك مي نه زيده تر دهر دكه فيت ژ
شيوه و روخساري وي، لي د ژيواري نه فروكه دا پتر گرنگي ب
روخساري ده يته دان ژ مي نه يي، نهو ئافره تين خودان ميون و
خانمبوني بن پتر ريژ ل وان ده يته گرتن ژ وان ئافره تين جوان و
خانمبون ژده ست دابيت.

مي نه يي: نازكي و نه رمي و سوز و ده يكايه تي و شهرم و ستاره يي و
نازداري بخوڤه دگريت، و نرينه يي: وي ره كي و هه لگرتنا
به رپرسياره تي و رزذبون و باب و سهر كردايه تي بخوڤه دگريت،
ڤيجا هه مي مي نه ئافره تن لي هه مي ئافره ت نه مي نه نه!

كچا من هه تا شيوازي هاتن و چونا ته دبيريته ته تو يا مي نه يي يان
نه، ههر وه كي قورئان دهر باره يي ريڤه چونا كچا شوعه يب
پيغه مبهري سلاف لين به حس دكه ت ل ده مي چويه ده ف موسا

پیغمبه‌ری سلاف لیبن، دبیریت: [وجاءته إحداهما تمشی علی
استحياء] ((... ب شهرمینقه دهات)) فیجا نه گهر هاتنا وی ب
شهرمینقه بیت، دی ره‌وشت و ره‌فتارین وی د چاوا بن؟!
میون نهینیا جوانی و سهرنجر اکیشبوونا ئافره‌تی یه. فیجا کچا من
یا خوشتی خو فی‌ری زمانی رهق و کینی و حوکم‌کرنی و
قه‌بخوازی و ئازادیا مافی زنی و ره‌گه‌زی بده پاش نه‌فه خانم‌بونی ژ
ناف دبه‌ن، نه‌وا ئیسلامی بو ته‌هه‌لبرارتی گوپیتکا ئازادی یه (نه‌گهر
ته‌ ئازادیا دروست بقیت!).

کچا من یا خوشتقی

خودایی مه زن تو بو قی چندی نه ئافراندیه کو بتنی بیه جهی خوشی و له زه تی، تو گه له ک یا ببهای، تو دایکی، نه و دایکا به حشتا زه لامان ل بن پیت وی، نه و زه لامین خودی ژ وان رازی نابیت نه گهر تو ژ وان رازی نه بی! تو جهی شانازیی کو ئیکه م کهس موسلمان بویی و هاتییه شهید کرن ههر ژ ئافره تان بو، بوچی دی خو کی م که بی؟

خودایی مه زن ته ژ بیرنا کهت ژ بهر وی سوزا ته دایه خودی کو خو ژ سنورین شهیتانی بیاریزی، ژ بهر ره تکران و پاشقه برنا وان هه می حمز و هه ستین ته ژ خودی دویر دکهت، ژ بهر وان نه خوشیین گه هشتینه ته و ته سه بر کیشایی، ژ بهر وی داپوشین و نخافتنا ته خو ستاره کری ل گهرما هافینی. ل دهف خودایی مه زن تو گه له ک ژ هندی ب بهاتری ژ وی هزرا تو بو خو دکه بی! (۱)

کچا من یا خوشتقی

ئەز قى بو گەنجىن نىر نابىژم، و ئەز ل هيفيا هندی نین کو گوھى
خو بدەنە من، و ئەز دزانم دى ب بوچونا من کەنە کەنى و دى
(استهزائى) پى کەن، چونكى ئەز بى رىکا خوشيا لەزەت و
دلچونان ل وان دگرم ئەوا وان باوەرنە کرى کو ب راستى يىن
گەهشتىنى، بەلکو ئەز بو هەوە دبىژم کچىن من يىن خوشتقى،
کچىن باوەردارىن دیندار و دەھمەن پاقر، چونكى زيان ناگەھیتە
کەسە کى ژبلى هەوە، قىجا نەفسىن خو پيشکيش نە کەن و نە کەنە
قوربانى د کوشتيگەھا شەیتانى دا، و گوھى خو نەدانە وان کەسان
ئەوين ژيانا تیکەلە کچ و کوران بو هەوە د خەملین بنافى نازادى

(۱): لەشى تە زىندانى کرى بىت و دلى تە نازاد بىت باشترە ژ وى چەندى کو گونەھەك دلى تە

بگريت و لەشى تە بى نازاد بىت، هەر وەكى پىغەمبەرى خودى يوسفى خوشتقى گوتى: ((قَالَ

رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ)).

و شارستانیەت و پیشکەفتن و هونەری، باراپتەریا ڤان کەسین
نەفرەتی نە هەڤژین هەنە و نە زاروک، بێنی تشتی وان ژ تە دڤیت
پیشکیشکرنا لەزەت و خوشیی یە. ئەما ئەز بابی کچەکی مە (و
برایی خویشکا مە) ل دەمی بەره‌ڤانیی ژ تە دکەم ئەو ئەز یی
بەره‌ڤانیی ژ کچ و خویشکین خو دکەم، و کا چاوا من خیر و باشی
بو وان دڤیت هوسا من بو هەووە ژی دڤیت. بەلی ئەو گەنجە چ
جاران دەستی ئاڤرەتە کا هەرفتی و کەفتی ناگرن و نە گرتینە، و چ
جاران نە د خەما هندی دانه کو هەتکا ئاڤرەتی ببەن، و کەسەک
ئاڤرەتە کا کەفتی و شکەستی نا راکەتەڤە، بەلکو دی بینی هەمی یین
کومبۆین ل سەر جوانیا وی، و ئە گەر جوانی نەما و پایزا پیراتیی ب
سەر بو هارا گەنجاتییا وی دا هات، هوسا ئەڤ گەنجە دی ژ
دەورو بەرین ڤی کچی ڤەرەڤن هەر وەکی صە ل سەر قازانە کا
گوشتی ڤەرەڤن ل دەمی چ گوشت نەما بێتە د قازانی دا!!

کچا من یا خوشتقی

نازدارا من کچا من یا خوشتقی، دینیٰ خو باش بنیاسه و بخوینه و
خول سهر پهروه رده بکه هه تا تو باش حه لال و حهرامی و وههم و
راستیٰ ژئیک و دوو جودا بکهیی، داکو تو ریکا راست دروست
ببینی و پهردا غافل بونی ل سهر چاقین خو راکهیی، ئە گهر هات و
بو ته دیار بو کو دینیٰ ئیسلامی ژهه می لایانقه ته د پاریزیت و بتی
فهرمانا چاکیی و دویر کهفتن ژ خرابیی ل ته دکهت ل وی دهه می تو
شهرم ژ خو ناکهیی، دی بوچی شهرم ژ راستیی کهی ددهمه کی دا
دهور و بهرین ته شهرم ژ خرابیا خو ناکهن؟ فیجا هندی پاوانی
خودایی مهزنه ده رئا سایان (موعجیزان) دروست دکهت بهرهم
و فقیهه کی گهلهك خوش ب له زهت ددهت کوچ جاران دلتهنگی
و پهشیمانی د دویف دا ناهیت. هندی ئافره ته دههمه نا وی
رهوشت و شهرما وی یه، ئە گهر ته شهرم نه کر ههر تشسته کی ته

بښت دی که یی، بیده نگیا خو زیده بکه و ناخفتنځ خو کیم بکه،
 باراپتريا خه لکي جهه نه می ژ ژنکانه و ژبه ر نه زمانی وانه، خو ژ
 دره و کرنی بده پاش، هندي دره وه کریترین کراسه کچ ل بهر خو
 بکه ت، خودانی خو رووی رهش دکه ت و د نهردي دا دبه ته خوار،
 ههر وه کی ژهری یه خودانی خو ب هیمنی و بله ز د کوژیت.
 نه که یی تو ل کور و مه جلسین ژنکان بروینه خار و دگهل وان
 چهره زی بخویي (کو به حسکرنا خه لکي و څه گوهاستنا ناخفتنا یه)
 نه و ژ وان کارین حه رامن یین دځیت خو ژي بده یه پاش، نه گهر
 هات و ته خه له تیه ک کر دانپیدانی بکه و خو مه زن نه که ل سهر
 خه له تی، خو مه زن کرن ل سهر نه زانینی بچویکبونه.

عهزیزا من عهزیزتر ژ ریانا من بلا نه خوشیا دونیا یا کورت و خوشیا
 بی دوماهیا ناخره تی بیت، فیجا تو بزانه هندي خوشی و نه خوشینه
 ژده ف خودایی نه، نه که یی ههستی نه رازیبونی دهربری، نه که یی
 گازندان ژ کیمیا په رتالی دونیایی بکه یی. ژبیرنه که، دی شهیتان
 هیته ده ف ته ب ناخفتنځ شرین، دی ته توشی دهرده سهری کت،
 دی ته بی ستاره کت، دی ته شهر مزار کت، دی ته کیم کت و

دىٰ كه يفا دهو روبرين ته ب ته ئينيت، و دىٰ هه تكا ته بهت، دىٰ
 هه زاهه رام ل بهر دلىٰ ته شرين كهت، لىٰ خو بگه هينه پاوانىٰ
 خودىٰ نهو دىٰ ته پاريزيت، تو پينگاڤه كىٰ بهرهڤ خودىٰ ڤه هه ره،
 خودىٰ دىٰ دونيايه كىٰ بهرهڤ ته ڤه هيټ، خه ملا ته بلا بو مالا ته
 بيت، خه ملا خو بو كهسانين ژدهرڤه نه دهريخه، تو دونيايىٰ هه ميايىٰ
 بكه قوربانىٰ بو شه رما خو، ڤيجا تو نه فسا خو زه ليل و كيټم و بىٰ
 خير نه كه بو چهند خوله كيټن گونه هىٰ و بىٰ نه مريا خودايىٰ، ما ته
 ژبير كريبه ل دهڤ خودىٰ و پيغه مبهريٰ وىٰ سلاڤ ليټن ته چ
 په ستهك هه يه؟ نه رىٰ ته هه ست ب وىٰ هه ستىٰ نه كريبه كو خودايىٰ
 مه زن ته ببينيت و تو يا رازىٰ؟ نه خير كچا من خوشيا نه فسا ته يا د
 ده ستين ته دا، ڤيجا نه فسا خو ژ خوشيٰ بىٰ بار نه كه، هه ر كار ه كىٰ
 تو بكه يىٰ بلا ژ بهر خودىٰ بيت، ((چ جار ان بلا نه گر تئا چاڤان ژ
 گونه هىٰ ته ژ خوشيا گر تئا چاڤان بىٰ بهر نه كهت، بلا بىٰ ستاره يىٰ
 ته ژ خوشيا داپوشين و پاراستنىٰ بىٰ بهر نه كهت، بلا په يوه ندين نه
 دروست ته ژ خوشيا ده همه نپاڤرڅيٰ بىٰ بهر نه كهت، بلا نه
 گوهدار يا دهيك و بابان و هه ڤرينىٰ ته، ته ژ خوشيا چاكي و باشيا

دگهل وان بئ بهر نه کهت، ل ده می دیژنه ته خو ستاره بکه و بلا
 جلکی ته یی تهنگ نه بیت، نه بیژه دل پیسن، ژبه رکو به زاندا
 سنورین خودی چ دلقزی تیدا نینه، ما کهنگی خو پاراستن
 دلپسیه و روپساتی دلقزیه؟ توره نه به ژبه رکو نه و ژه می که سان
 پتر بوته دلسوزترن و نه و باشر دزانن زه لام ب چ شیوه سه حد که نه
 ئافره تان)).

کچه ک دیژیت: ل ده می کچه کی دبینم یا سفور و سهر به رداییه،
 بهری خو دده مه بابی وی و هزر د قی ئایه تی دا دکم ((وقفهم انهم
 مسئولون)) فیجا ژبه ر بابی خو دی پتر ل بهر خو یا راوه ستیایی
 بم، بابی من ژهن دی ب بوها تره ژبه ر بئ ستاره یی و جلکی من یی
 تهنگ و نیف روپس د قیامه تی دا بهیته سزادان.

دوماهیک

ئەڤە ئاموژگاریین منن بو تە، ئەڤە ئەو راستینە ئەوین کەسەکی
نە گوئینە تە ب سفکی نە وەرگرە و ب چاڤەکی کیم بەری خو نە دە
بابەتی، بزانه کلیلا چارەسەریی یا ددەستین تە دا و نە د دەستین مه
زەلامان دایە، ڤیجا ئە گەر تە شیا خو چارەسەر بکەیی، دی ئومەتی
هەمی چارەسەرکەیی ب چارەسەریا خو!

بشر بن حارث دیبڑیت: تو تام ناکه یه شریناهیا
عیباده تی هه تا تو سنوره کی دناقبه را خو و هه ز
دلچونین هه رام دا نه دانی.

خوشیا هه ز و دلچونین هه رام ده مژمیره که، به لی
باجا وی دی گه له ک گران ل سه ر ته را وه ستیت.

الحمد لله الذى بنعمته تتم الصالحات

[سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ]

((ناقصى مه دناف دو عايين خودا ژبيرنه كه ن))

پيغهمبري مه ﷺ ديتريت:

هه ركه سه كي گرتيي بده ته من
(ژ پاراستنا) دناقهه را هه ردوو
پين خو دا ئانكو (دههمه ني) نه ز
گرتيي ب به حشتي دده مي .

صحيح البخاري ٦٤٧٤

